

جغرافیا و توسعه شماره ۳۶ پاییز ۱۳۹۳

وصول مقاله : ۱۳۹۱/۸/۷

تأیید نهایی : ۱۳۹۲/۳/۲۴

صفحات: ۹۴-۸۱

رابطه‌ی حالات بارش با حالات دمای روزانه در ایران

دکتر حسین عساکره^۱، سعیده اشرفی^۲، فاطمه ترکارانی^۳

چکیده

یکی از رویکردهای مطالعاتی در اقلیم‌شناسی، شناخت روابط عناصر اقلیمی است. در این راستا روش‌های پرشماری به کار گرفته شده است. یکی از این روش‌ها، به کارگیری دانش احتمال برای ردیابی روابط عناصر اقلیمی می‌باشد. هدف تحقیق حاضر بررسی رابطه‌ی حالات دمایی - بارشی روزانه بر اساس روش احتمال شرطی است. برای دستیابی به این هدف داده‌های شبکه‌ای پایگاه داده اسفزاری، ویرایش نخست با تفکیک زمانی روزانه، از ۱۳۴۰/۰۱/۰۱ تا ۱۳۸۳/۱۰/۱۱ که براساس ۱۴۳۶ ایستگاه همدید، اقلیمی و باران‌سنجی و با روش میانبایی کریگینگ برآورد شده بود، با تفکیک مکانی ۱۵×۱۵ کیلومتر و تعداد ۷۱۸۷ یاخته، مورد استفاده قرار گرفت. بر اساس توزیع احتمال مربوط به دمای هر یاخته، چندک‌های دما برآورد و صدک‌های ۲۵ و ۷۵ توزیع فراوانی دما برآورد گردید. در هر یاخته، روزهایی که دمای روزانه آن کمتر از صدک ۲۵ بود، به عنوان روزی سرد، روزهایی که دمای آن یاخته برابر یا بیشتر از صدک ۷۵ آن یاخته بود، به عنوان روزی گرم و دمای روزانه‌ی هر یاخته که بین صدک ۲۵ و صدک ۷۵ قرار گیرد، به عنوان روزی با دمای بهینه در نظر گرفته شد. بدین ترتیب مشخصات فصلی دما در این تعریف منعکس شد. براین اساس فصول گرم، سرد و انتقالی برپایه‌ی مشخصات چندکی تعریف شد. بارش نیز به سه حالت بدون بارش، روزهایی که بارش کمتر از میانگین توزیع مربوط به هر یاخته رخ داده (روزهای کم باران) و روزهایی که برابر یا بیشتر از میانگین توزیع هر یاخته (پربارش) بارش تجربه کرده‌اند، در نظر گرفته شد. بدین ترتیب فقدان، کمبود و زیادبود بارش نیز تفکیک شد. در گام بعد فراوانی توأم رویدادهای دمایی و رویدادهای بارشی هر روز در یک ماتریس ارائه شد. سپس ماتریس احتمال توأم هریک از رویدادهای بارشی - دمایی نسبت به هریک از حالات بارشی محاسبه گردید. براین اساس احتمال وقوع هریک از طبقات بارشی در هریک از سه فصل گرم، سرد و انتقالی برای هر یاخته‌ی نقشه‌ی ایران برآورد گردید. در نهایت احتمال شرطی هریک از رخدادهای دمایی با حالت بارش برای هر یاخته محاسبه و نقشه‌ها و تحلیل‌های مربوط به هر حالت ارائه گردید. این ویژگی، حالات بارش را برای هر فصل ارائه می‌کند. نتایج تحقیق حاضر ضمن بیان واقعیت‌های اقلیمی، دستاوردهای اقلیم‌شناسان ایرانی را به لحاظ کمی - احتمالاتی تأیید و ترسیم نموده است.

بیشینه‌ی بارش‌های فصل سرد در ۳۶ درصد از ایران زمین با احتمال ۴۰-۳۰ درصد و روزهای بدون بارش در حدود ۴۳ درصد از ایران را در بر می‌گیرد. در فصل گرم، حدود ۹۷ درصد از مساحت کشور ۹۰-۵۰ درصد روزها و ۳ درصد از مساحت، ۵۰-۲۰ درصد از روزها بدون بارش بوده‌اند. در همین فصل حدود ۱۷ درصد از سطح کشور ۶۰-۴۰ درصد روزها و حدود ۵۶ درصد از سطح کشور ۴۰-۳۰ درصد از روزها را با بارش کم تجربه می‌کرده‌اند. فصل‌های انتقالی (پاییز و به ویژه بهار)، حدود ۷۸ درصد از مساحت ایران، ۹۰-۶۰ درصد از روزها را بدون بارش و ۳۰-۱۰ درصد از این روزها توأم با بارش‌های سنگین و ۳۰-۲۰ درصد از این روزها با بارش‌های کم مقدار مشخص می‌شوند. کلیدواژه‌ها: احتمال، احتمال شرطی، حالات دما و بارش، روز بدون بارش، روز پربارش.

مقدمه

کنش، واکنش و برهم کنش اجزاء، عوامل و عناصر اقلیمی در امتداد زمان و مکان، پیکره‌ی اصلی و "حالت" اقلیم را شکل می‌دهد. شناخت این گونه روابط، مطالعه‌ی تداخل عمل بسیاری عناصر، عوامل و پدیده‌های اقلیمی را میسر می‌سازد و نیز جنبه‌های متعددی از سرشت تصادفی سامانه‌ی اقلیم را ارائه خواهد کرد. بررسی سازو کار این رفتارها موجب تکوین دانش اقلیم‌شناسی، روش‌شناسی در این دانش و نیز کاربردهای پرشمار آن شده است. بدین دلیل بررسی و واریسی عناصر اقلیمی و روابط موجود بین این عناصر از ضرورت‌های بنیادی در دانش اقلیم‌شناسی به شمار می‌رود. یکی از رویکردهای پژوهشی در اقلیم‌شناسی توجه به "رابطه‌ی احتمالی" عناصر اقلیمی با یکدیگر است. "رابطه‌ی احتمالی" را می‌توان فرایندی متأثر از زمان و مکان و حاوی تغییر و تنوع دانست. در این رویکرد مباحث "رابطه" و "احتمال" در کانون توجه قرار می‌گیرد.

روابط متغیرها در ادبیات آماری به همبستگی^۱ موسوم است. برای محاسبه همبستگی بین متغیرها و جهت آن، می‌توان از روش‌های مختلفی بهره‌مند شد. تفاوت روش‌ها از تفاوت مقیاس مشاهدات و متغیرها ناشی می‌شود. برآورد احتمال نیز از روش‌های پرشماری میسر می‌شود. یکی از روش‌های پرکاربرد، روش درست‌نمایی بیشینه است. در روش درست‌نمایی بیشینه، احتمال یک پیشامد به عنوان حد فراوانی نسبی آن پیشامد تلقی می‌شود (عساکره، ۱۳۹۰: ۲۴۲). برای مثال منظور از این که احتمال بارش باران در روزی معین $0/3$ (۳۰٪) باشد، آن است که در شرایط جوی روز مفروض از هر ۱۰۰ بار ۳۰ بار بارندگی رخ داده است (عساکره، ۱۳۸۷: ۴۹). بنابراین "رابطه‌ی

احتمالی"، رابطه‌ای است تابع الگوی جغرافیایی (متغیر در زمان و مکان) است.

بررسی "روابط عناصر اقلیمی با رویکرد احتمالی" از طریق به کارگیری روش‌های "احتمال توأم"^۲ و "احتمال شرطی"^۳ انجام می‌شود. این روش‌ها طیف وسیعی از روش‌های را در برمی‌گیرد. در این میان روش‌های موسوم به زنجیره‌ی مارکوف از اقبال و استقبال افزون‌تری برخوردار بوده‌اند. درحالی‌که کاربرد رویکردهای دیگر احتمال توأم و شرطی در مطالعات محدودی در سطح ایران و جهان انجام شده است. در این زمینه به عنوان مثال گریفیث و برادلی^۴ (۲۰۰۷) با بررسی پنج نمایه‌ی دمایی و پنج نمایه‌ی بارشی شدید و نیز نمایه‌ی نوسانات جنوبی-ال‌نینو (ENSO)^۵ در طی دوره‌ی آماری ۲۰۰۰-۱۹۲۶ به بررسی حالات مختلف دما، بارش و ENSO پرداخته‌اند. نتیجه کار ایشان نشان داد که ENSO برآوردگری مناسب برای توالی روزهای خشک شمال‌شرق ایالات متحده است. لیون^۶ (۲۰۰۹) برای بررسی رفتار خشکی و موج گرمایی آفریقای جنوبی طی دوره‌ی آماری ۲۰۰۰-۱۹۶۱ از مدل احتمال توأم بهره گرفت. وی با استفاده از داده‌های بیشینه‌ی دمای روزانه و بارش ماهانه، رفتار امواج گرما، خشکسالی و وقوع توأم آنها را در جنوب آفریقا مورد بررسی قرار داد. بررسی‌های وی نشان داد که طی دوره ۲۰۰۰-۱۹۸۱ احتمال وقوع موج گرما $3/5$ برابر شده است. ییلماز و دل‌سول^۷ (۲۰۱۰) احتمال توأم را به منظور بررسی قابلیت پیش‌بینی بارش فصلی به کار گرفتند. ایشان از داده‌های ۲۱ ایستگاه خشکی و ۵ ایستگاه در اقیانوس طی دوره‌ی آماری ۲۰۰۸-۱۹۷۹ استفاده و با تفکیک حالات بارشی خشک و مرطوب به

2-Joint Probability
3-Conditional Probability
4-Griffiths and Bradley
5-ElNino-Southern Oscillations
6-Lyon
7-Yilmaz and DelSole

1-Correlation

این نتیجه رسیدند که قابلیت پیش‌بینی بارش فصل بهار بیش از فصل‌های دیگر است. فرو^۱ (۲۰۰۷) جهت یافتن یک مدل احتمالاتی برای شناسایی برآوردگرهای قطعی رویدادهای فرین از احتمال توأم پیش‌بینی‌ها و مشاهدات بر پایه تئوری‌های فرین استفاده کرد. در ایران به کارگیری احتمال شرطی عموماً براساس روش زنجیره‌ی مارکوف انجام شده است. به عنوان مثال می‌توان به مطالعه‌ی آشگر و همکاران (۱۳۸۲) در واکاوی خشکسالی استان خراسان و دانشور و همکاران (۱۳۸۵) برای تحلیل احتمال خشکسالی شرق و جنوب شرق کشور، عساکره (۱۳۸۹) جهت بررسی احتمال وقوع یخبندان‌های زودرس و دیررس شهر زنجان و نیز عساکره و مازینی (۱۳۸۹) به منظور تحلیل احتمال وقوع روزهای خشک در استان گلستان اشاره کرد. هدف اصلی پژوهش حاضر به کارگیری تکنیک احتمال توأم - شرطی در راستای آشکارسازی رابطه‌ی حالات دما- بارش در ایران زمین است. زیرا رخداد بسیاری از رویدادهای اقلیمی به شکل توأم محتمل فرض شده است و نیز فرض می‌شود که گاهی وقوع یا عدم وقوع یک حادثه بر فراوانی یا احتمال وقوع حادثه‌ی دیگر اثر می‌نهد. بدین ترتیب کارآیی روش احتمال توأم و شرطی در بررسی روابط عناصر اقلیمی مذکور و حتی توزیع زمانی - مکانی آن‌ها مورد ارزیابی قرار می‌گیرد.

داده‌ها و روش‌ها

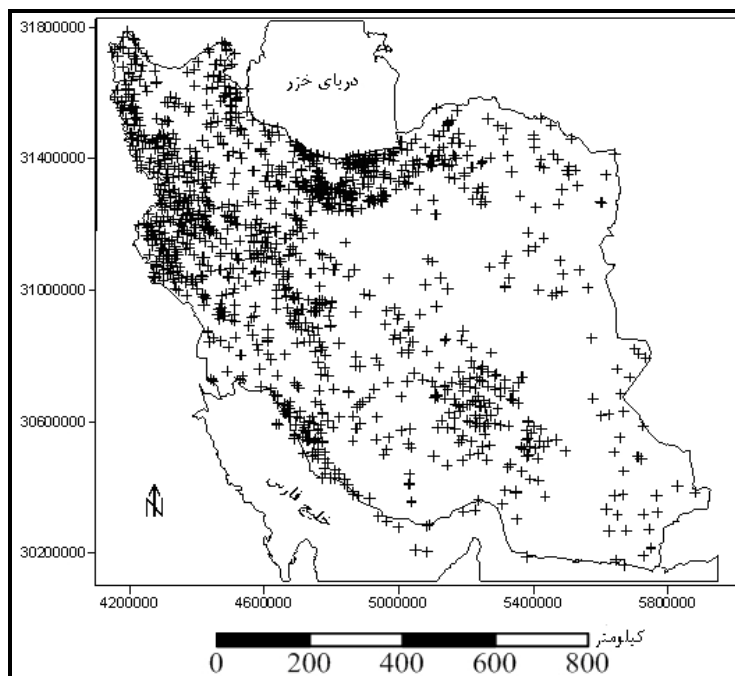
در این پژوهش از داده‌های شبکه‌ای پایگاه داده اسفزاری ویرایش نخست که در دانشگاه اصفهان و به وسیله‌ی دکتر سید ابوالفضل مسعودیان در سال ۱۳۸۵ طراحی شده، بهره برده‌ایم. داده‌های شبکه‌ای دما و بارش روزانه‌ی ایران که از این پایگاه داده برداشت شده دارای تفکیک زمانی روزانه و از ۱۳۴۰/۰۱/۰۱ تا

2-S-Mode
3-Quantity
4-Nominal
5-Ordinal
6-Cross-Tabulated Data

1-Ferro

کناری^۱ موسومند. این جدول‌ها و محاسبه‌های مربوط، رویه‌ای خاص از همبستگی و کاربردهای آن را ارائه می‌کنند (آپتون، ۱۳۷۸: ۱۷).

مشخص می‌شود. فراوانی‌ها نیز در سلول‌های جدول جا داده می‌شود. مجموع فراوانی‌ها برای هر ردیف در حاشیه راست و برای هر ستون در حاشیه‌ی زیرین ارائه می‌شود. این دو حاشیه به نام مجموع‌های حاشیه‌ای

شکل ۱: توزیع مکانی ایستگاه‌های مورد استفاده در میان یابی

مأخذ: مسعودیان، ۱۳۸۵

اطلاعات پیشین^۲ نیز می‌نامند (Kay, 2006: 89-90). به منظور تحلیل توأم و شرطی حالات دما- بارش، مراحل زیر به انجام رسید:

- در گام نخست حالات دما (X) و بارش (Y) هر روز تعریف شد؛ در این راستا ابتدا توزیع فراوانی دما برای هر یاخته در نقشه، مورد بررسی قرار گرفت. سپس بر اساس توزیع احتمال مربوط، چندک‌های دما برآورد و صدک‌های ۲۵ و ۷۵ توزیع فراوانی دمای روزانه‌ی هر یاخته برای هر روز برآورد گردید. در هر یاخته، روزهایی که دمای روزانه آن کمتر از صدک ۲۵ دمای آن یاخته بود، به عنوان روزی سرد (C) در آن یاخته تلقی شد. به

از روش‌های برآورد همبستگی، به کارگیری روش احتمال توأم است. در احتمال توأم، علاوه بر فراوانی حادثه A که در تمامی n حالت محاسبه شده است، لازم است فراوانی وقوع حادثه‌ی مزبور در حالت‌هایی که حادثه‌ی مورد نظر دیگری نظیر B نیز رخ داده، محاسبه شود. فراوانی نسبی حادثه A از کل رویدادها که همراه با حادثه B رخ داده را "احتمال توأم" گویند. شانس وقوع یک رویداد نظیر A به شرط وقوع رویدادی دیگر نظیر B و بر اساس احتمال توأم را "احتمال شرطی" گویند. در این حالت A رویدادی است که در نظر است بررسی شود و رویداد B اطلاعاتی برای شناخت احتمال رویداد A عرضه می‌کند. رویداد B را

1-Marginal Sum
2-Prior Knowledge

مربوط) و گرم (دمای بیش از صدک ۷۵ توزیع مربوط) است.

(۱)

$$F = \begin{matrix} & \begin{matrix} C & M & H \end{matrix} \\ \begin{matrix} D \\ L \\ W \end{matrix} & \begin{bmatrix} f_{11} & f_{12} & f_{13} \\ f_{21} & f_{22} & f_{23} \\ f_{31} & f_{32} & f_{33} \end{bmatrix} \end{matrix}$$

- در گام سوم ماتریس احتمال توأم هریک از رویدادهای بارشی- دمایی نسبت به هریک از حالات بارشی (براساس ماتریس ارائه شده در رابطه‌ی ۱) و نیز بر اساس رابطه‌ی ۲ محاسبه شد (Soong, 2004: 49):

$$P = F_{XY}(x, y) = P(X \leq x \cap Y \leq y) \quad (۲)$$

در این رابطه احتمال این که متغیر X مقداری کمتر یا برابر با x و متغیر Y مقداری کمتر یا برابر با y اختیار کند، بیان می‌شود. چون فراوانی نسبی به عنوان تعریف احتمال پذیرفته شد، اعداد هر یک از سلول‌های ماتریس رابطه‌ی ۱ بر مجموع سلول‌ها تقسیم شد؛ برای مثال

$$p_{11} = \frac{f_{11}}{n}, p_{12} = \frac{f_{12}}{n}, \dots, p_{33} = \frac{f_{33}}{n} .$$

نتایج برای هر یاخته به صورت ماتریس زیر به دست آمد:

(۳)

$$P = \begin{matrix} & \begin{matrix} C & M & H \end{matrix} \\ \begin{matrix} D \\ L \\ W \end{matrix} & \begin{bmatrix} p_{11} & p_{12} & p_{13} \\ p_{21} & p_{22} & p_{23} \\ p_{31} & p_{32} & p_{33} \end{bmatrix} \end{matrix}$$

این مقادیر، همان احتمال توأم سه حالت دما و بارش است. بدین ترتیب فراوانی نسبی (احتمال) وقوع توأم هر حالت دما- بارشی (نه حالت) به دست آمد. این مقادیر به عنوان احتمالات تجربی رخداد توأم حالات دمایی- بارشی هریاخته بر نقشه‌ی کشور در نظر گرفته شده است. در واقع p_{11} احتمال اشتراک دو رویداد

همین ترتیب روزهایی که دمای آن یاخته برابر یا بیشتر از صدک ۷۵ آن یاخته بود، به عنوان روزی گرم (H) به حساب آمد. دمای روزانه‌ی هر یاخته که بین صدک ۲۵ و صدک ۷۵ قرار گیرد، به عنوان روزی با دمای بهینه (M) در نظر گرفته شد. این تقسیم‌بندی موجب می‌شود که مشخصات عمومی دمای فصول ظاهر شود. بدیهی است که روزهایی از سال که از دمای صدک ۲۵ ام دما کمتر باشد، روزهایی سرد تلقی می‌شوند. این روزها عمدتاً مربوط به فصل زمستان هستند. همچنین دمای روزهایی از سال که بیش از صدک ۷۵ ام باشد، به عنوان روزهای تابستانی در نظر گرفته می‌شوند. بالاخره دمای روزهایی که بین این دو آستانه قرار گیرند مربوط به فصول گذار (پاییز و بهار) است. بنابراین در واقع روزهای سال برای هر یاخته به روزهای زمستانی، تابستانی و بهاری- پاییزی طبقه‌بندی شدند. سپس برای بارش نیز یک طبقه‌بندی صورت گرفت. در این بخش روزهای فاقد بارش (D) برای هر یاخته در یک طبقه قرار گرفتند. توزیع فراوانی بارش در روزهای بارانی برای هر یاخته و میانگین هر توزیع محاسبه شد. روزهایی که بارش کمتر از میانگین توزیع مربوط داشته‌اند به عنوان روزهای کم‌باران (L) و روزهایی که برابر یا بیشتر از میانگین توزیع مربوط، بارش را تجربه کرده‌اند، به عنوان روز پر باران (W) در نظر گرفته شد.

- در گام دوم فراوانی توأم حالات دمایی و بارشی هر روز در یک ماتریس توأم 3×3 به شکل رابطه‌ی (۱) ارائه شد. در این ماتریس برای مثال f_{11} فراوانی توأم رخداد روزهای بدون بارش و سرد (دمای کمتر از صدک ۲۵ توزیع مربوط)، f_{12} فراوانی رخداد روزهای بدون بارش و دمای بهینه (دمای بین صدک ۲۵ و صدک ۷۵ توزیع مربوط)، ... و f_{33} فراوانی توأم روزهای پر بارش (بارش برابر یا بیش از میانگین توزیع

(۵)

$$P(i/j) = \begin{matrix} D \\ L \\ W \end{matrix} \begin{matrix} C \\ M \\ H \end{matrix} \begin{bmatrix} P(D/C) & P(D/M) & P(D/H) \\ P(L/C) & P(L/M) & P(L/H) \\ P(W/C) & P(W/M) & P(W/H) \end{bmatrix}$$

به عنوان مثال $P(D/C)$ ، احتمال رخداد روز بدون

بارش طی روزهای سرد را نشان می‌دهد.

- گام ششم مربوط به تهیه نقشه‌های طبقه‌بندی یاخته‌های مورد بررسی بر اساس نه حالت ارائه شده در رابطه‌ی ۵ است. در همین گام نقشه‌های مذکور مورد تحلیل قرار گرفت.

کلیه‌ی عملیات محاسباتی در محیط نرم‌افزار مطلب^۱ و تمامی عملیات ترسیمی - تولید نقشه در محیط نرم‌افزار سورفر^۲ صورت گرفت.

بحث و نتایج

روزهای بدون بارش

با توجه به آن چه قبلاً گفته شد، سه حالت (سرد، معتدل و گرم) برای روزهای بدون بارش در نظر گرفته شد. توزیع مکانی احتمال رخداد این حالت بارشی در شکل ۲ ارائه شده است. همچنین جدول ۱ درصد پهنه‌هایی که با احتمالات مختلف با این شرایط بارشی مواجه می‌شوند را نشان داده است.

برخی طبقات احتمالاتی (روزهای بدون بارش - معتدل و روزهای بدون بارش - گرم) ادغام شده‌اند. بدین دلیل که تعداد بسیار معدودی از یاخته‌های نقشه‌ها در این دو گروه با احتمال کمتر از ۰/۴ و بیشتر از ۰/۸ مشاهده شده است.

دمایی - بارشی (سرد و بدون بارش) است که می‌توان آن را به شکل $P(D \cap C)$ نشان داد. احتمال رخداد توأم دو رویداد نشان از همبستگی آنهاست (Kay, 83-86: 2006). بزرگی این احتمال بیانگر بزرگی همبستگی مذکور است

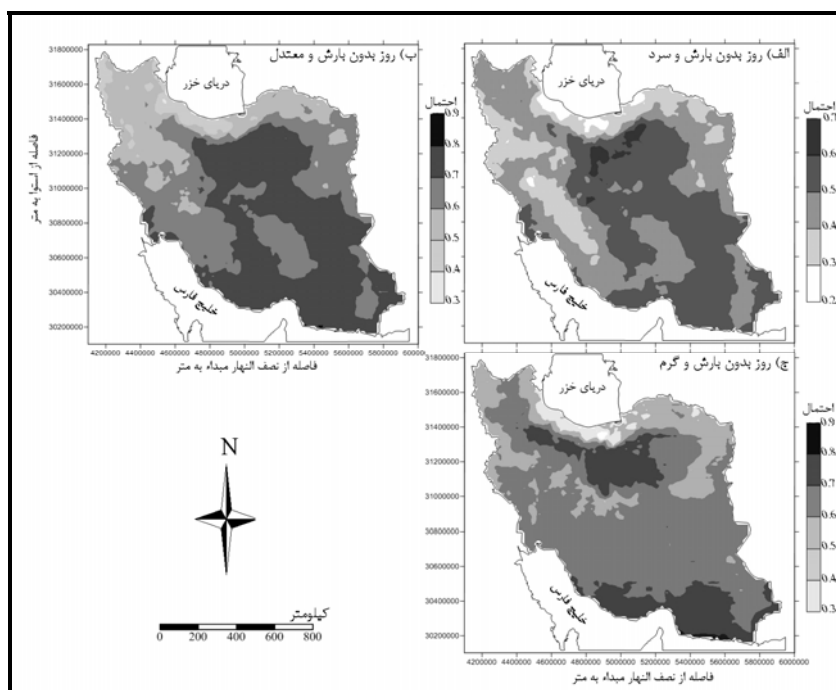
(Mukhopadhyay, 2004: 10)

- در گام چهارم احتمال شرطی هر یک از رخداد‌های دمایی - بارشی که برای مثال به شکل $P(D/C)$ نشان داده می‌شود، برای هر یاخته محاسبه شد. مفهوم این نماد "احتمال وقوع D به شرط وقوع C" است. بنا به تعریف (Grimmett & Strizaker, 2001: 9):

$$P(C) \neq 0 \quad (۴)$$

$$P(D/C) = \frac{P(D \cap C)}{P(C)}$$

در این رابطه $P(C)$ به معنی جمع احتمالات برای حالت دمایی C یعنی $p_{11} + p_{12} + p_{13}$ است. بنابراین در احتمال شرطی احتمال یک رخداد بارشی - دمایی خاص ($P(D/C)$) تحت شرایط احتمال یک حالت دما ($P(C)$) مورد نظر است. در سمت راست رابطه‌ی ۴، شرط $P(C) \neq 0$ بیانگر این مطلب است که می‌بایست اطلاعات (حالات) پیشین محتمل باشد. همچنین جمع احتمال برای حالت دمایی M ($P(M)$) به صورت $p_{12} + p_{22} + p_{32}$ و برای حالت دمایی H ($P(H)$) به صورت $p_{13} + p_{23} + p_{33}$ بیان می‌شود. بنابراین نه حالت احتمال توأم را می‌توان با نه حالت احتمال شرطی به شکل زیر ارائه کرد (Wilks, 2006: 261-262):

شکل ۲: احتمال وقوع روزهای بدون بارش به شرط روزهای سرد، معتدل و گرم

مأخذ: مطالعات میدانی نگارندگان، ۱۳۸۹

مرتفع امکان ریزش‌های اوروگرافیک را مهیا می‌سازد. این ویژگی‌ها با تفصیل بیشتری به وسیله‌ی علیجانی (۱۳۷۲) بیان شده‌اند.

شکل ۲ ب توزیع مکانی روز فاقد بارش و معتدل را نشان می‌دهد. همان بخش‌هایی که در روز سرد فاقد بارش بوده‌اند (بجز پهنه‌ی شمال غرب)، در این حالت نیز با احتمال بیشتر، از بارش بی‌بهره است. علاوه بر این، بخشی از زاگرس که در روزهای سرد، با احتمال کمتری فاقد بارش بود، در این حالت با احتمال بیشتری با خشکی توأم است. در بخش زاگرس مرتفع که بر ارتفاعات کوه‌رنگ منطبق است، مانند شمال غرب کشور احتمال وقوع روز بدون بارش و معتدل کمتر است. این وضعیت را می‌توان به بارش‌های فصول انتقالی (بهار و پاییز) در این نواحی نسبت داد.

طبق جدول ۱، حدود ۹۵/۷ درصد از مساحت کشور با احتمال ۵۰ الی ۹۰ درصد در روز ملایم بدون بارش خواهد بود. کم شدن احتمال روز بدون بارش در

شکل ۲ الف توزیع مکانی روز فاقد بارش - سرد را نشان می‌دهد. با توجه به این شکل و بر اساس جدول ۱ می‌توان دید که در بیشترین پهنه (۷۹/۴ درصد) از مساحت کشور با ۴۰ تا ۶۰ درصد احتمال روز بدون بارش در روزهای سرد رخ می‌دهد. توزیع مکانی این پهنه در نقشه‌ی ۲ الف نشان می‌دهد که این نواحی شامل سواحل جنوبی، شرقی، کویرها و چاله‌های داخلی و شمال غرب کشور است. این امر با استقرار پرفشارهای حرارتی فصل سرد بر پهنه‌ی کشور قابل توجیه است (علیجانی، ۱۳۷۴: ۴۲؛ مسعودیان و کاویانی، ۱۳۸۷: ۱۶) حدود ۱۹ درصد از کشور نیز در ۲۰-۳۰ درصد از روزهای سرد بدون بارش بوده است. سواحل شمالی، بخش‌هایی از غرب و شمال غرب کشور و بخش‌هایی از زاگرس مرتفع با کمینه‌ی احتمال فقدان بارش در روز سرد مواجه‌اند. این واقعیت را در سواحل خزر می‌توان به نقش پرفشارهای حرارتی در تأمین بارش نسبت داد (حسینی، ۱۳۸۹: ۱۵۹). نقش ارتفاعات در غرب و زاگرس

رزمی (۱۳۸۹) مورد مذاقه قرار گرفته‌اند. وی نشان داده است که شمال غرب در فصول انتقالی از بارش قابل توجهی بهره می‌گیرند (ذوالفقاری، ۱۳۸۰: ۲۵۸-۲۳۴؛ رزمی، ۱۳۸۹: ۱۶۹-۱۳۱).

این حالت دمایی برای شمال غرب گویای غلبه‌ی بارش‌های همرفتی در فصول انتقالی (به ویژه بهار) در این پهنه است. این بارش‌ها به وسیله‌ی جهانبخش و ذوالفقاری (۱۳۸۰)، اثبات شده و با تفصیل به وسیله‌ی

جدول ۱: درصد پهنه‌های بدون بارش به شرط سه حالت مختلف دما

احتمال	۰/۳-۰/۲	۰/۴-۰/۳	۰/۵-۰/۴	۰/۶-۰/۵	۰/۷-۰/۶	۰/۸-۰/۷	۰/۹-۰/۸
روز بدون بارش و سرد	۲/۲	۱۶/۶	۳۷/۸	۴۱/۶	۱/۸	-	-
روز بدون بارش و معتدل	-	۴/۳	۱۷/۹	۳۳/۳	۴۴/۵	-	-
روز بدون بارش و گرم	-	۳	۱۹/۷	۵۷/۸	۱۹/۵	-	-

مأخذ: مطالعات میدانی نگارندگان، ۱۳۸۹

معتقد است که در فصل سرد سال نواحی پست مرکزی ایران از هوای سرد پرفشار سیبری انباشته می‌شود (علیچانی، ۱۳۷۴: ۴۲). این امر موجب پایداری جوی می‌گردد. از این رو نه تنها بارش‌های کم مقدار در این هنگام کمتر محتمل است، بلکه روزهای بدون بارش با احتمال بیشتری امکان وقوع داشته است. همان‌گونه که دیده می‌شود سواحل خزری، شمال غرب و غرب کشور، بخش‌های پراکنده بر چکاده‌های زاگرس و نیز هسته‌هایی از جنوب شرق، بالاترین احتمال روزهای توأم با بارش کم و سرد را تجربه می‌کنند. محتمل‌ترین روزهای کم‌بارش و سرد در چهار ناحیه (با حدود ۱۵/۶ درصد از مساحت کشور) قابل مشاهده است: پهنه‌ی نخست شامل سواحل غربی و جنوبی دریای خزر، ناحیه کوهستانی مرز ایران و ترکیه در آذربایجان و کردستان، پهنه‌هایی از جنوب شرقی ایران، نواحی پراکنده در شمال شرق و نیز نواحی پراکنده و با وسعت کمتر در ارتفاعات زاگرس است. این امر گویای نقش دریای خزر و ارتفاعات بر فرایند ریزش جوی است. در این پهنه ۶۰-۴۰ درصد از روزهای سرد با بارش کم مقدار توأم بوده است (به جدول ۲ نگاه کنید). روز کم‌بارش و ملایم (شکل ۳ ب) ۳۷/۵ درصد از مساحت کشور؛ یعنی نواحی داخلی (بجز بخش‌هایی از استان

شکل ۲ ج توزیع مکانی روز فاقد بارش و گرم را نشان می‌دهد. دیده می‌شود، روز فاقد بارش و گرم در دو بخش از کشور (سواحل بوشهر تا منتهی‌الیه سواحل دریای عمان و نیز حاشیه مرز شرقی کشور و دوم کویر نمک در امتداد دامنه‌های جنوبی البرز) محتمل‌ترین حالت (با احتمال ۷۰ تا ۹۰ درصد) است. این احتمال بر حدود ۱۹/۵ درصد از مساحت کشور حاکم می‌باشد. عموماً حدود ۹۷ درصد از مساحت کشور با احتمال ۵۰ تا ۹۰ درصد این حالت را تجربه می‌کند (به جدول ۱ نگاه کنید). کمترین احتمال روزهای بدون بارش و گرم در سواحل خزر است. این حالات از سمت غرب به سمت شرق ضمن گسترده شدن پهنه، از سواحل فاصله می‌گیرد. کل این پهنه حدود ۳٪ از مساحت کشور را دربرمی‌گیرد.

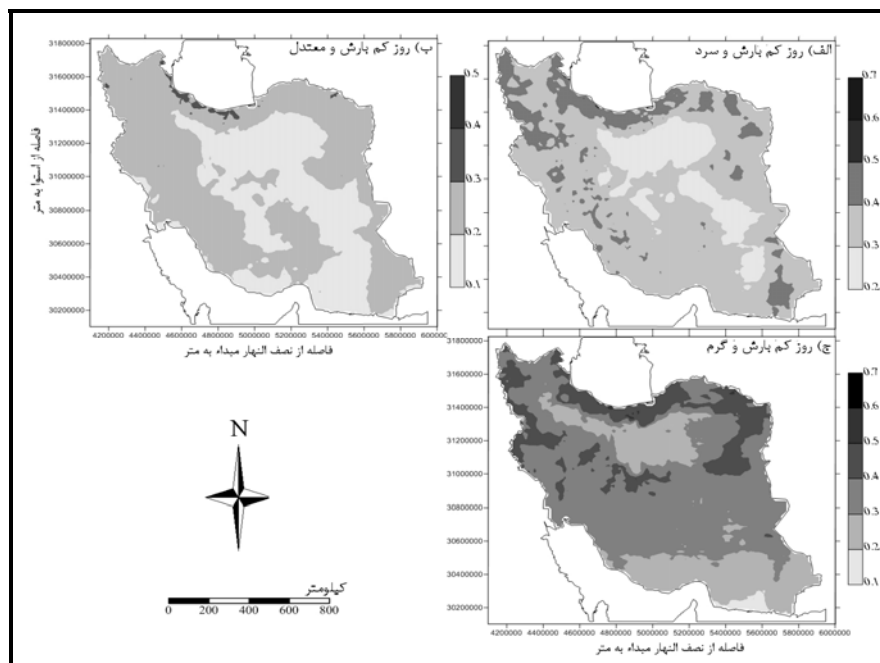
روزهای کم‌بارش

چنان‌که قبلاً نیز گفته شد، روزهای کم‌بارش برای هر نقطه به روزهایی گفته می‌شود که میزان بارش آنها برای هر یاخته نسبت به میانگین توزیع فراوانی آن یاخته و در همان روز کمتر باشد. شکل ۳ الف توزیع مکانی روز کم‌بارش و سرد را نشان می‌دهد. توجه کنید که کمترین احتمال در کویرهای داخلی مشاهده می‌شود. گستره‌ی این پهنه ۱۷/۴ است. علیچانی

مرکزی و سواحل جنوبی کمترین احتمال (۱۰- ۳۰ درصد) را در این حالت دارند. دیده می‌شود که این حالت به صورت کمربندهایی نسبتاً منظم و در امتداد مدارات رخ می‌دهند. این نظم در بالای عرض‌های ۳۰ درجه کمتر است. بطوری که ناحیه‌ی کویر مرکزی و نیز در امتداد البرز شرقی همچون حاشیه‌ی مرزی غرب- شمال غرب این نظم برهم خورده و همچنین سواحل جنوبی- جنوب شرقی کمترین احتمال این حالات رخ داده است.

فارس و کرمان) را در بر می‌گیرد. بیشترین احتمالات در کمربند باریکی از سواحل خزر (تا ۱/۲ درصد از مساحت کشور) روزهای کم بارش را با احتمال ۰/۲- ۰/۱ در روزهای معتدل تجربه می‌کنند.

روز کم بارش و گرم در ۱۷/۳ درصد پهنه‌ی کشور محتمل‌تر است. این پهنه را با تیره‌ترین بخش طیف تیره در شکل ۳ ج می‌توان دید. بیشترین گستره‌ی مربوط به این حالت (۵۶/۴ درصد از مساحت کشور) با احتمال ۳۰-۴۰ درصد بخش‌های داخلی (بجز کویر مرکزی و سواحل جنوبی) را در بر گرفته است. کویر

شکل ۳: احتمال وقوع روزهای کم بارش به شرط روزهای سرد، معتدل و گرم
 مأخذ: مطالعات میدانی نگارندگان، ۱۳۸۹

جدول ۲: درصد پهنه‌های کم بارش به شرط سه حالت مختلف دما

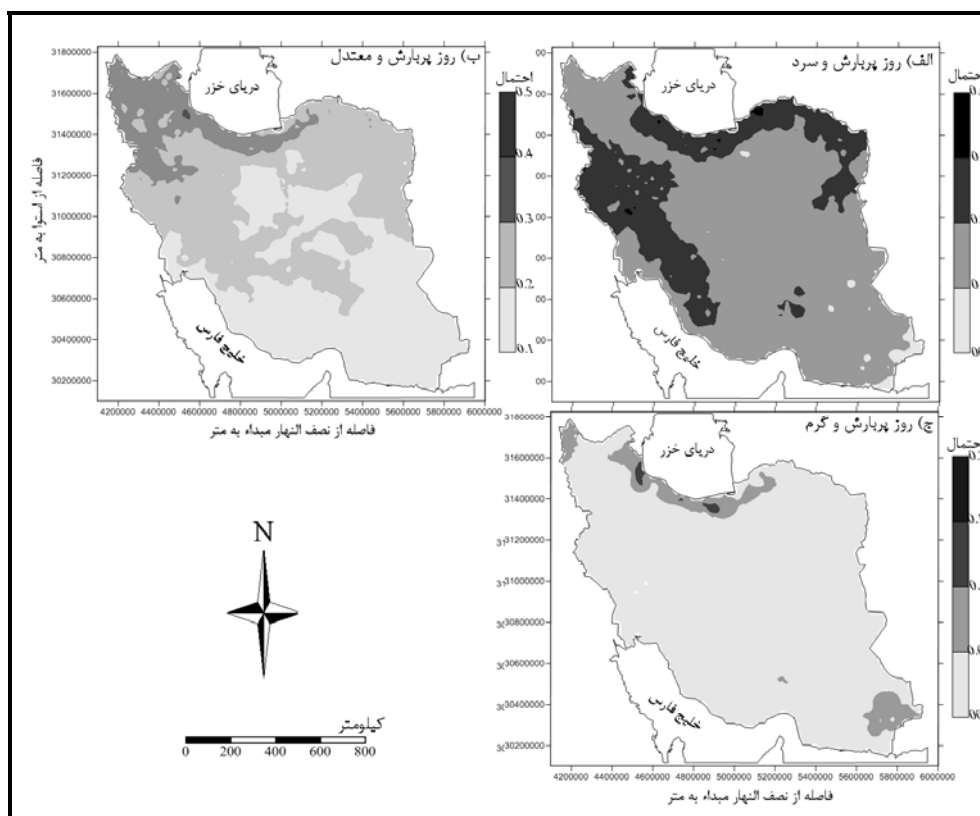
احتمال	۰/۲-۰/۱	۰/۳-۰/۲	۰/۴-۰/۳	۰/۵-۰/۴	۰/۶-۰/۵
روز سرد و کم بارش	-	۱۷/۴	۶۷	۱۵/۶	
روز معتدل و کم بارش	۳۷/۵	۶۱/۳	۱/۲	-	-
روز گرم و کم بارش	۱/۳	۲۵	۵۶/۴	۱۷/۳	

مأخذ: مطالعات میدانی نگارندگان، ۱۳۸۹

روزهای پر بارش

طبق تعریفی که قبلاً ارائه شد، روزهای پر بارش برای هر یاخته به روزهایی گفته می‌شود که میزان بارش

بیش از میانگین توزیع فراوانی همان روز در آن یاخته باشد. در شکل ۴ این وضعیت برای سه حالت دمایی نشان داده شده است.

شکل ۴: احتمال وقوع روزهای پر بارش به شرط روزهای سرد، معتدل و گرم

مأخذ: مطالعات میدانی نگارندگان، ۱۳۸۹

از جنوب آذربایجان غربی تا شمال استان بوشهر را دربرمی‌گیرد. برخورد توده‌های هوای غربی زمستانه با سد کوهستانی زاگرس در غرب ایران موجب تکوین بارش پرمقدار می‌شود (علیچانی، ۱۳۷۴: ۱۴۹-۱۴۷) همچنین در زمانی که از یک سو پرفشار سبیری و از سوی دیگر فرود دریای سرخ گسترش یافته، شیو شدید فشار در دو سوی زاگرس و صعود هوای گرم و مرطوب از دامنه‌های غربی زاگرس زمینه چرخندزایی عمیق، ناپایداری و ریزش‌های جوی را مهیا می‌سازد (مسعودیان و کاویانی، ۱۳۸۷: ۸۵). دو پهنه‌ی گسسته

دید می‌شود که محتمل‌ترین رویداد (با احتمال ۰/۲-۰/۴) در این سه حالت، روز پر بارش و سرد در گستره‌ای نسبتاً قابل توجه (۳۵/۹ درصد) از مساحت کشور است. این گستره در دو پهنه‌ی نسبتاً پیوسته و دو پهنه‌ی کوچک و گسسته قابل مشاهده است. پهنه‌ی اول شامل تمامی سواحل شمالی تا شمال خراسان و شرق خراسان شمالی است. در این بخش شرایط بارشی تحت تأثیر فعالیت پرفشارهای حرارتی و جبهه‌های هوایی حاصل از برخورد آن‌ها با کم‌فشارهای مدیترانه‌ای می‌باشد (علیچانی، ۱۳۷۴: ۱۴۶). پهنه‌ی دوم تمامی زاگرس

می‌توان استنباط کرد که بارش‌ها و به‌ویژه در بخش‌های شمالی عمدتاً به صورت جامد رخ می‌دهند.

نیز در مرتفع‌ترین ارتفاعات استان کرمان (هزار و لاله زار) قابل مشاهده است. با توجه به سرما و فزونی احتمال ریزش در این پهنه و نیز ارتفاع دو بخش اخیر،

جدول ۳: درصد پهنه‌های پر بارش به شرط سه حالت مختلف دما

احتمال	۰/۱ - ۰	۰/۲-۰/۱	۰/۳-۰/۲	۰/۴-۰/۳
روز سرد و پرباران	۱/۳	۶۲/۸	۳۵/۹	
روز معتدل و پرباران	۴۳/۷	۴۳/۸	۱۲/۵	-
روز گرم و پرباران	۹۹/۶	۰/۴	-	-

مأخذ: مطالعات میدانی نگارندگان، ۱۳۸۹

دانست. این پهنه‌ها شامل بخشی از غرب شمال غرب ایران، سواحل خزری از آستارا تا گرگان و نیز بخشی از جنوب شرقی کشور است. با این وصف احتمال چنین ریزش‌هایی ۰/۱-۰/۲ است. در واقع حدود ۲۰-۱۰ درصد از روزهای گرم نواحی یاد شده بارش‌های پر مقدار را تجربه کرده‌اند.

بخش‌های شمالی کشور در فصل گرم خارج از استیلای پرفشار جنب‌حاره است. در این شرایط وقتی جو بالا مساعدتر باشد، برای مثال؛ زمانی که حتی یک موج کوتاه خیلی ضعیف در منطقه وجود داشته باشد، اثر ناپایداری حرارتی سطح زمین تشدید و موجب ریزش جوی می‌شود (کاوایی و علیجانی، ۱۳۷۹: ۲۳۸). در جنوب شرقی ایران نیز سامانه‌های موسمی موجب ریزش فصل گرم می‌گردند. این سازوکارها به وسیله‌ی اقلیم‌شناسان پرشماری بررسی شده است (سلیقه، ۱۳۸۰: ۲۳۶-۲۲۱).

نتیجه

با وجودی که بسیاری رخدادهای اقلیمی، رفتاری به ظاهر تصادفی نشان می‌دهند اما از مشاهده پیاپی آنها آگاهی‌های مفیدی به دست می‌آید. از این رو امکان برآورد و تخمین احتمال وقوع آن رخدادهای میسر می‌شود. دانش احتمال از ابزار مفید برای ردیابی پدیده‌های مذکور است. یکی از کاربردهای نظریه‌ی

شکل ۴- ب توزیع مکانی احتمال روزهای پربارش و معتدل را نشان می‌دهد. پهنه‌ی تحت تأثیر این حالت برای احتمالات مختلف در ردیف دوم جدول ۳ ارائه شده است. دیده می‌شود که این حالت به ویژه در شمال غرب کشور و نیز سواحل شمالی محتمل‌تر است. این وضعیت را می‌توان به بارش‌های همرفت دامنه‌ای در فصل بهار در شمال غرب و همرفت وزشی در فصل پاییز نسبت داد (علیجانی ۱۳۷۴: ۱۲۹ و ۱۳۳؛ خلیلی، ۱۳۶۰: ۴۶-۳۹). این پهنه‌ها که ۱۲/۵ درصد از مساحت کشور را دربر می‌گیرند تنها در ۲۰-۳۰ درصد از روزهای ملایم با بارش زیاد مواجه اند. علاوه بر پهنه‌های یاد شده، خراسان شمالی و بخش‌هایی از خراسان رضوی و استان‌های تهران و قم و بخش‌هایی از فارس، اصفهان و کرمان، استان‌های غربی (کردستان، بخش‌هایی از خوزستان، کهگیلویه و بویراحمد و چهارمحال و بختیاری) با حالت‌های مذکور مواجه‌اند. مجموع این پهنه‌ها ۸۷/۵ درصد از کشور را در بر می‌گیرند. این پهنه‌ها در ۲۰-۰ درصد از روزهای معتدل با بارش‌های زیاد مواجه اند.

چنانکه در شکل ۴- ج و نیز ردیف سوم جدول ۳ می‌توان دید، حدود ۹۹ درصد از مساحت کشور در روزهای گرم پربارش نیستند. در سه بخش گسسته از کشور می‌توان بارش زیاد را در روزهای گرم محتمل

تجربه می‌کرده‌اند. تنها بخش‌هایی خاص روزهای گرم را توأم با بارش‌های زیاد دیده‌اند. عموماً در این بخش‌ها نیز حداکثر ۲۰ درصد از روزهای گرم را شامل می‌شود. ۳- فصل‌های انتقالی (پاییز و به‌ویژه بهار)، در بخش‌های عمده‌ای از کشور (حدود ۷۸ درصد از مساحت ایران) ۹۰-۶۰ درصد از روزها را بدون بارش می‌گذرانده‌اند. سرزمین‌های حاوی بارش نیز ۳۰-۱۰ درصد از روزهای معتدل را توأم با بارش‌های سنگین و ۳۰-۲۰ درصد از این روزها را با بارش‌های کم مقدار تجربه می‌کرده‌اند.

منابع

- آپتون، گراهام (۱۳۷۸). تحلیل داده‌های جدول‌بندی متقاطع (جداول توافقی)، ترجمه منوچهر خردمند و محمدحسین علامت‌ساز. چاپ اول. اصفهان. انتشارات جهاد دانشگاهی.
- آشگرطوسی، شادی؛ امین‌علیزاده؛ سهیلا جوانمرد (۱۳۸۲). پیش‌بینی احتمال وقوع خشکسالی در استان خراسان، فصلنامه تحقیقات جغرافیایی. شماره ۷۰.
- دانشور، محمدرضا؛ عبدالرسول توکلی؛ محمدرضا دانائیان (۱۳۸۵). تحلیل دوره‌های بازگشت خشکسالی در شرق و جنوب‌شرق کشور، نیوار. شماره ۶۲.
- جهانبخش‌اصل، سعید؛ حسن ذوالفقاری (۱۳۸۰). بررسی الگوهای سینوپتیک بارش‌های روزانه در غرب ایران، فصلنامه‌ی تحقیقات جغرافیایی. شماره‌ی ۶۳-۶۴.
- حسینی، سیدمحمد (۱۳۸۹). شناسایی شرایط هم‌دید همراه با بارش ناحیه پربارش خزری، پایان‌نامه کارشناسی ارشد اقلیم‌شناسی. دانشگاه اصفهان. استاد راهنما دکتر سیدابوالفضل مسعودیان.
- خلیلی، علی (۱۳۶۰). منشأ بارندگی‌های خزر، نیوار. سال اول. شماره ۱.
- رزمی، رباب (۱۳۸۹). تغییر رژیم بارندگی آذربایجان ایران، پایان‌نامه کارشناسی ارشد اقلیم‌شناسی. دانشگاه زنجان. استاد راهنما دکتر حسین عساکره.

احتمال در این زمینه، واری و بررسی روابط احتمالی متغیرها (نظیر رابطه‌ی دو عنصر اقلیمی) است. این امر از طریق به‌کارگیری قضیه احتمال شرطی میسر است. در تحقیق حاضر از طریق به‌کارگیری رویه‌ی احتمال شرطی، رابطه‌ی دما- بارش در ایران زمین بررسی و واری شد. نتایج این تحقیق مشاهدات، بررسی‌ها و نتایج حاصل از مطالعه‌ی پیشین اقلیم‌شناسان را در خصوص توزیع زمانی و رژیم بارش‌های ایران تأیید نمود. علاوه بر آن کاربرد روش احتمالاتی، فراوانی نسبی رویدادها را به لحاظ کمی مشخص کرد. از آن جا که طول دوره‌ی آماری به کار رفته در تحقیق حاضر نسبتاً طولانی (۴۴ سال) است، مشخصات به دست آمده از تحقیق را می‌توان ویژگی‌های اقلیمی ایران دانست. این مشخصات به شرح زیر عبارت است از:

۱- بیشینه‌ی بارش‌های فصل سرد در سواحل خزری، زاگرس شمالی- جنوب غربی و کمینه‌ی آن در بخش عمده‌ای از ایران مرکزی محتمل‌تر است. این پهنه حدود ۳۶ درصد از ایران زمین را در بر می‌گیرد و ۴۰-۳۰ درصد از روزهای سرد پربارش بوده است. حدود ۴۳ درصد از ایران در روزهای سرد بدون بارش و ۷۰-۴۰ درصد روزهای سرد فاقد بارش بوده‌اند. این امر گویای سهم پرفشارهای حرارتی در پایداری جوی ایران است. در حالی که نقش برهم‌کنش سامانه‌های مذکور با دریای خزر و کوهستان زاگرس موجب ظهور ویژگی‌های متفاوتی شده است.

۲- در فصل گرم، سواحل جنوبی، کوهپایه‌های جنوبی البرز و کویر مرکزی روزهای بدون بارش را با احتمال بیشتری تجربه می‌کنند. حدود ۹۷ درصد از مساحت کشور ۹۰-۵۰ درصد روزهای گرم و ۳ درصد از مساحت ۵۰-۲۰ درصد از روزهای گرم را بدون بارش می‌گذرانند. در حالی که طی همین فصل حدود ۱۷ درصد از سطح کشور ۶۰-۴۰ درصد روزهای گرم و حدود ۵۶ درصد از سرزمین ما ۴۰-۳۰ درصد از روزهای گرم را با بارش کم،

- مسعودیان، سید ابوالفضل (۱۳۸۵). داده‌های شبکه‌ای دما و بارش روزانه از ۱۳۴۰/۱/۱ تا ۱۳۸۳ ۱۰/۱۱ با تفکیک زمانی روزانه و تفکیک مکانی ۱۵×۱۵ کیلومتر.
- Ferro, Christopher A.T (2007). A Probability Model for Verifying Deterministic Forecasts of Extreme Events, Weather and Forecasting, Vol 22.
- Griffiths, Michael and Bradley, Raymond. S (2007). Variations of Twentieth-Century Temperature and Precipitation Extreme Indicators in the Northeast United States, Journal of Climate, Vol 20.
- Grimmett, Geoffrey and Strizaker, David (2001). Probability and Random Processes, Third Edition. Oxford University Press. UK.
- Kay. Steven.M (2006). Intuitive Probability and Random Processes Using MATLAB, Springer. U.S.A.
- Lyon, Bradfield (2009). Southern Africa Summer Drought and Heat Waves: Observations and Coupled Model Behavior, J. Climate, Vol 22.
- Mukhopadhyay. Nitis (2004). Probability and Statistical Inference. Marcel Dekker, INC. NEW YORK.U.S.A
- Soong.T.T(2004). Fundamentals of Probability and Statistics for Engineers, John Wiley & Sons Ltd, England.
- Wilks, Daniel.S (2006). Statistical Methods in the Atmospheric Science, Second Edition. Academic press. Elsevier Inc. U.S.A.
- Yilmaz, M. Tugrul, Timothy DelSole (2010). Predictability of Seasonal Precipitation Using Joint Probabilities, J. Hydrometeor, 11.
- سلیقه، محمد (۱۳۸۰). نظریه‌های نو در ژنز آب و هوای موسمی، مجله علوم انسانی دانشگاه سیستان و بلوچستان. شماره ۱۶.
- عساکره، حسین (۱۳۸۷). بررسی احتمال تواتر و تداوم روزهای بارانی در شهر تبریز با استفاده از مدل زنجیره مارکوف، مجله تحقیقات منابع آب ایران. شماره ۱۱. سال چهارم. شماره ۲.
- عساکره، حسین (۱۳۸۹). احتمال تواتر و تداوم یخبندان‌های زودرس و دیررس در شهر زنجان، مجله جغرافیا و برنامه‌ریزی ناحیه‌ای. شماره ۳۷.
- عساکره، حسین؛ فرشته مازینی (۱۳۸۹). بررسی احتمال وقوع روزهای خشک در استان گلستان با استفاده از مدل زنجیره مارکوف، مجله جغرافیا و توسعه. شماره ۱۷.
- عساکره، حسین (۱۳۹۰). مبانی اقلیم‌شناسی آماری، زنجان. انتشارات دانشگاه زنجان.
- علیجانی، بهلول (۱۳۷۴). آب و هوای ایران، چاپ اول. تهران. دانشگاه پیام نور.
- علیجانی، بهلول (۱۳۷۲). مکانیزم‌های صعود بارندگی‌های ایران، مجله‌ی دانشکده‌ی ادبیات و علوم انسانی. دانشگاه تربیت معلم. شماره ۱.
- کاویانی، محمدرضا؛ بهلول علیجانی (۱۳۷۹). مبانی آب و هواشناسی، چاپ دهم. تهران. انتشارات سمت.
- مسعودیان، سید ابوالفضل؛ محمدرضا کاویانی (۱۳۸۷). اقلیم‌شناسی ایران، چاپ اول. اصفهان. انتشارات دانشگاه اصفهان.

